

ikke strax at slutte en ny Contract med Theatret, men lade det hele Forhold løbe ud, for derved at komme i Besiddelse af en Capital og saa begynde forfra, og dette er en Mislighed, som Theatret vilde komme til at lide under. Dog troer jeg ikke, at den er saa stor som de Misligheder, der vilde knytte sig til, at man indskrænkede den Afgang, der nu er givet til at vælge mellem Capital og Livrente, og holdt sig til Livrenten alene. Jeg for mit Vedkommende vil derfor ansee det for rigtigt at stemme mod Wndringsforslaget til § 10 under c, og jeg skal bemærke, at der vil blive givet Veilighed for Thinget ved den forestaaende 3die Behandling af den almindelige Lønningslov at underkaste dette Spørgsmaal Overveielse, saa at det vil være muligt ved Behandlingen af den almindelige Lønningslov at komme i Overensstemmelse med Theaterloven, selv om denne § 10 ikke nu undergaaer nogen Forandring.

Det Forslag, der for mig spiller, om ikke den væsentligste, saa dog en meget væsentlig Rolle, er det, der er stillet af et Mindretal under 1 a og b. Som det vil erindres, gaaer det ene af disse Forslag ud paa at borttage den Begrændsning, der er sat for Bestyrelsesudgifterne ved det kongelige Theater, 3000 Rd. Det er en saa urimelig lille Sum, at det neppe vil være muligt under almindelige Forhold, og naar man ikke vil tye til Folk, der iforveien under en eller anden Form oppebære Understøttelse af Staten, at finde en tilfredsstillende Bestyrelse for denne Sum, og det kan blive en meget dyr Deconomi for det kongelige Theater at faae en billig Directeur. Vigtigere er imidlertid det andet Forslag, thi blandt de Alemper, der findes ved den hele Theaterplan, som er kommen frem i Udkastet, troer jeg ikke, at nogen har praktiff saa stor Betydning som den, der vil begrænde en hvilkensomhelst Gage til 1,600 Rd., naturligviis foruden Feu og det aarlige Indskud til den eventuelle Livrente. Jeg anseer det for at være af væsentlig Betydning for den hele Plans Brugbarhed, at denne Maximalgrænsje, der i sig selv ikke er rigtig, bortfalder. Dette er jo allerede udviklet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgfreds (Hall), som har deeltaget i at stille dette Forslag. Der er imidlertid en

anden Side af Sagen, som jeg troer heller ikke er u vigtig. Ved Siden af denne Maximalgrænsje af 1,600 Rd. fastsætter nemlig § 7 et Minimum af 500 Rd., idet der ikke maa sluttes Contract med Nogen, uden at Lønningen mindst er sat til 500 Rd. Naar nu denne Bestemmelse bringes i Forbindelse med Lovforslagets § 9, seer man deraf, at der ikke vil blive Tale om nogen Opsamling til Pensionering eller Understøttelse i Form af en Livrente for Folk, der have en lavere Løn end 500 Rd. Men dette er en meget mislig Omstændighed for en Deel af de Kunstnere og Kunstnerinder, som for Tiden ere ansatte ved Theatret. Jeg har liggende for mig en Liste over en Deel Kunstnere og Kunstnerinder, som ere ansatte ved Balletten, og af hvilke Nogle Ansættelse gaaer saa langt tilbage som til 1747; af disse er der kun 2 — den hele Liste omfatter henved 30 — som have opnaaet eller kunne vente at opnaae en Lønning af 500 Rd. og derover. Det er ikke sandsynligt, at Nogen af disse Kunstnere og Kunstnerinder vil kunne vente at slutte Contract med Theatret og opnaae en Lønning af 500 Rd., og altsaa ville de komme i en meget uheldig Stilling, hvis Bestemmelsen i § 7, sammenholdt med den nugældende § 9, faaer Anvendelse paa dem, thi der vil da Intet somhelst være opsamlet til deres Understøttelse, naar de engang, uden at de i deres Embeds- eller Functionstid have havt det Mindste at lægge op af, trække sig tilbage fra Theatret, berøvede enhver Kilde til Erhverv. Dgsaa af denne Grund anseer jeg det for at være rigtigt, at Wndringsforslaget under Nr. 1 a. og b. bliver vedtaget, og for mig vil dette Spørgsmaal, som sagt, spille en meget væsentlig Rolle, ogsaa som et Bidnesbyrd om Thingets Stemning. Efter Beskaffenheden af den Discussion, som hidtil har været ført idag, er der ikke nogen stor Opfordring til at komme ind paa Sagen i dens Almindelighed. Det er gaaet mig som flere andre ærede Medlemmer, jeg har ikke i det, som her foreligger, selv om de Wndringer, som ere foreslaaede fra forskjellige Sider, vedtages, kunnet erkjende nogen i og for sig god og rigtig Plan for det kongelige Theaters fremtidige Liv, og jeg nærer